

„Нашата газета ще разглежда сички тъзи въпроси независимо отъ всяка партия била тя консервативна, била либерална: тя ще приема и одобрява туй отъ едната партия, което е добро и полезно за народа, а ще отхвърля и напада онова, което е вредно и съ каприци представено. Освѣнь това съ газетата си ний искаем да исправимъ и тъзи аномалност и манія, които сѫ силно завладѣли нашите редакции — именно да пишатъ първите статии по-французски съ вмѣстяване статии и кореспонденции по руски. Ако ний съ вмѣстяване въ вѣстника си статии по-французски желаемъ да изскажемъ болките си на Европа, или да просимъ съвѣтъ ѝ или да ѝ запознаеме съ теченietо на работите си, — то безъ съмѣни права длѣжност предстои най-първо да направимъ това къмъ матушка Руссия, къмъ руския народъ, който по-живо са интересува отъ какъвъ-да-е западенъ народъ. Доказателства за това не сѫ нужни, тъй като това са доказа на дѣло.

„Свободна Бѣлгарія“ ще излази въ недѣлите два пъти на този форматъ, какъвто има обявленietо ни, и стойността на вѣстника за година ще бѫде 16 франка златни *винажи предплатени*. Въ случай, че спомощницитъ ни са увѣличатъ до 500, то ний са задължаваме да излазятъ три пъти въ недѣлите. На подписвачите, които сѫ платили, дава са квитанция, че ако вѣстника са прекрати, редакцията отговаря за възвращанietо парите имъ за неиздадените номера напълно.

„Като са надѣемъ па искренното родолюбие на нашите съотечественици, че ще ни поддържатъ въ това мѫчно предприятие и нравствено и материално, — ний имъ извѣстяваме още отъ сега, че имаме обѣщанie отъ Ц-градъ, Бургасъ, Пловдивъ, София, Русе, Ломъ-Паланка, Шуменъ, Тулча, Одеса Москва и Петербургъ за постоянни кореспонденции и статьи

„Първия брой отъ вѣстника ни ще излѣзе на 15 Януарий 1881 година, за това молимъ всички еднородци, които би пожелали да бѫдатъ спомощници на вѣстника, да побѣрзатъ да явятъ имената до това врѣме“ (гледай обявленietо за издаванието на в. „Свободна Бѣлгарія“).

133. София. — Тоя вѣстникъ е починалъ да излиза въ София прѣзъ мѣсецъ Декемврий, единъ пътъ въ седмицата, излѣзли сѫ 2 броя само, подъ редакцията на С. Миларовъ.